

хора. Обижда са нѣкой въ три нѣща, въ особа-та или персона-та си, въ стяжня-та или въ имо-та си, и въ почесть-тѣ си; и въ тѣзи тритѣ длъ-жны сми да не обиждамы никого.

Н 1) Да не обиждамы нѣкого въ особа-та му.

Обиждамы или повреждамы нѣкого на особа-та му, ако го убіймы, ако го ранимы, ако го біймы, ако го засрамимъ, ако го напсуувамы, ако му доса-ждамы, и инакъ ако го огорчимъ. За туй отъ сички тіе-зи трѣба да са въздържамы, и да не стру-вамы никога никому нищо, кое то може да го огорчи.

Дѣца-та млого пжтя са услаждаватъ да за-качатъ и да огорчяватъ нарочно другари-тѣ си, да имъ даватъ причины на прѣпирни и каранія, да имъ казватъ думы горчивы, да ги подиграватъ, и да ги ядосватъ сѣкакъ, и най выше когагы сякатъ послабы отъ тѣхъ, и не са боятъ за отмъстеніе отъ тѣхна страна.

Но този кой-то ище да са наслажда, като без-чести и огорчява другого, самъ той подпада въ опасность, и млого пжтя истегля тежки повреды. Извѣстно е на сички туй че: „Каквото направи нѣ-кой другиму, туй ще му дойде и нему до глава.“ И тѣй онзи, кой то прави зло другиму, трѣба вынѣжи да са бой и да не истегли и той нѣкое зло отъ онѣзи, кои-то е озлобилъ.

Не трѣба да са уповавамы на туй, че другы-тѣ сж по без силни отъ настъ; защо-то, когато ги обиждамы, вынѣжи са мжчатъ и тіе да изнамѣрятъ нѣкое срѣдство да си отмъстятъ, и никога непрѣ-